

POSTANOWIENIE Z DNIA 27 PAŹDZIERNIKA 2010 R.
SNO 50/10

Przewodniczący: sędzia SN Marek Pietruszyński.

*Sędziowie SN: Waldemar Płóciennik, Krzysztof Pietrzykowski
(sprawozdawca).*

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny z udziałem protokolanta w sprawie sędziego Sądu Okręgowego w stanie spoczynku po rozpoznaniu w dniu 27 października 2010 r. wniosku Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego w A. z dnia 11 października 2010 r., sygn. akt ASD (...), w przedmiocie przekazania sprawy innemu Sądowi w trybie art. 36 k.p.k.

postanowił:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu – Sądowi Dyscyplinarnemu w B.

Uzasadnienie

Sędzia Sądu Okręgowego w stanie spoczynku, został obwiniony o popełnienie przewinienia służbowego określonego w art. 107 § 1 u.s.p. Dnia 7 listopada 2005 r. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego wyznaczył na podstawie art. 110 § 3 u.s.p. Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny w A. jako właściwy do rozpoznania sprawy. Sąd ten postanowieniem z dnia 22 września 2006 r., zmienionym postanowieniem z dnia 4 października 2006 r., zawiesił postępowanie dyscyplinarne do czasu zakończenia postępowania karnego przeciwko sędziemu Sądowi Okręgowego. Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 6 czerwca 2007 r. uznał tego sędziego za winnego popełnienia czynu określonego w art. 178a § 1 k.k. i wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie zawiesił warunkowo tytułem próby na okres dwóch lat, a ponadto orzekł grzywnę, zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat i świadczenie pieniężne na rzecz organizacji „Automobilklub (...)”. Od tego wyroku oskarżony, jego obrońca i prokurator wnieśli apelacje. Sąd Okręgowy w B. wyrokiem z dnia 26 stycznia 2010 r. utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego. Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny w A. postanowieniem z dnia 24 marca 2010 r., utrzymanym w mocy postanowieniem Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 25 maja 2010 r., podjął zawieszony postępowanie dyscyplinarne, a następnie postanowieniem z dnia 11 października 2010 r. wystąpił do Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 36 k.p.k.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 36 k.p.k., sąd wyższego rzędu nad sądem właściwym może przekazać sprawę innemu sądowi równorzędnemu, jeżeli większość osób, które należy wezwać na rozprawę, zamieszkuje blisko tego sądu, a z dala od sądu właściwego. Taka sytuacja bez wątpienia występuje w niniejszej sprawie. Wszyscy świadkowie, których należy wezwać na rozprawę dyscyplinarną, zamieszkują w C., a więc z dala od Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego w A., zaś blisko Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego w B. Jedynie obwiniony zamieszkuje w D.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny postanowił jak w sentencji.